

de mellem amter og kommuner om de svage patientgrupper, etablering af relevante sundheds tilbud i borgernes nærmiljø, en bedre sammenhæng i forløbene efter udskrivning fra sygehus samt sikring af ordentlige rammer for genoptræning og forebyggelse. Det sker bl.a. i kraft af, at opgavefordelingen nu bliver helt entydig og klar. Det gælder f.eks. på genoptræningsområdet, hvor kommunerne overtager ansvaret efter udskrivning; det sker ved, at kommunerne nu får et velafbalanceret medansvar for og kommer til at medfinansiere regionens sundhedsudgifter, og det sker, fordi der kommer klare og faste krav til et mere forpligtende samarbejde mellem kommune og region om forløbene på tværs af de enkelte tilbud og behandlinger. Samlet set skaber kommunalreformen derfor et helt nyt og markant forbedret grundlag for en sammenhængende opgaveløsning i hele sundhedsvæsenet, og det er ikke mindst til gavn for de ældre medicinske patienter.

Nu har jeg stået og gentaget mig selv, men det er altså på opfordring, og fordi det er nødvendigt. Og som jeg også sagde sidst, klinger det noget hult, at man stiller op med en handlingsplan, når man i øvrigt vælger at forholde sig lidt passiv og uden for den reform, som klart har præcis det sigte, som jeg fornemmer at Socialdemokraterne grundlæggende også er enige i. Men hvem ved, måske er der en ændring på vej. Måske blæser der nye vinde, så Socialdemokraterne kan bakke op om den nye kommunalreform. Det ville jeg bifalde, og det vil jeg da håbe.

Sammenfattende mener jeg altså ikke, at vi skal lovgive om en handlingsplan, for regeringen har sådan set allerede en plan, som vi handler efter, og den virker. Det, der er brug for lige nu, er at fortsætte det arbejde, som allerede er sat i gang, og som har bevist, at der kan skabes resultater, ikke mindst i form af det tætte samarbejde regeringen har haft med Dansk Folkeparti. Mens andre har talt, har vi handlet, og det er sådan set grunden til, at regeringen ikke kan anbefale det foreliggende forslag, ligesom vi heller ikke kunne, da vi sidst diskuterede det i december 2004.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er foreløbig tre korte bemærkninger til ministeren, og inden vi tager den første, skal jeg lige gøre opmærksom på, at ved det sidste beslutningsforslag brugte ordførerne fra stort set alle partierne og også ministeren indimellem mere end 1 minut, når man havde korte bemærknin-

ger. Nu er vi varmet op, så nu beder jeg om, at man holder sig til det ene minut, og faktisk har man også tilladelse til at gå under det ene minut, jævnfør Folketingets forretningsorden.

Vi starter med fru Majbrit Berlau.

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Tak, jeg skal gøre mit bedste.

Ministeren startede sin tale med at sige, at forslaget bygger på misforståelser. Det synes jeg er en lidt kedelig indgangsvinkel til at diskutere et forslag, når vi nu ved, at aviserne hver dag er fyldt med historier fra hospitalerne, hvor ældre medicinske patienter føler sig tilsidesatte og mener, at der ikke er tid nok til dem, og medicinske patienter, der er i hjemmet, i høj grad føler sig overladt til sig selv.

Vi mener, at forslaget som udgangspunkt peger i nogle rigtige retninger. Vi mener til gengæld også, at et af de elementer, der bør lægges meget kraftig vægt på, er ansættelse af mere personale, både i hjemmeplejen, i servicesektoren og på hospitalerne. Det vil man kunne gøre ved at bruge dagpengene aktivt, som Enhedslisten har foreslået op til flere gange, og dermed sikre, at de mennesker, der står i arbejdsløshedskøen i øjeblikket, kan få et job de steder, hvor de er kvalificerede til det.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er meget enig i, at det er en kedelig indgangsvinkel, og det er også derfor, jeg forsøger at tage et opgør med den.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak for det. Det var et så kort svar, at selv formanden midt i skiftet blev overrasket.

Så er det fru Majbrit Berlau for sin anden korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Ren forvirring her i salen.

Er ministerens eneste klare besked, at han synes, det er en kedelig holdning, og at Socialdemokraterne befinder sig i en stor misforståelse, når Socialdemokraterne og i øvrigt også de andre partier, der bakker op om forslaget, tager den kritik, der kommer fra befolkningen, alvorligt? Aviserne problematiserer jo også dagligt, at